

ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA Bölüm 44... Tanrı'nın Dileğine Göre Yaşam

Jesus Christus'un Vahyi

Tercüme: Jasmin

Gerekli Denge

Rab şöyle konuşuyor...

1. Herkesin yazgısı ruhi ve insani görevi yoluyla hazırlandı. Bunların ikisi de ahenk içinde olsun ve tek hedefe doğru yönelsin. Size doğrusunu söyleyeyim, sizin sadece ruhi eserlerinizi değerlendirmeyeceğim, maddi eserlerinizi de. Çünkü onlarda bana ulaşması için yardım eden liyakatleri keşfedeceğim. (171, 23)

2. Şimdiye dek insan gururu ruhsal parçasını önemsemesine neden oldu ve bu bilginin eksikliği onun mükemmelleşmesini önledi.

3. İnsan, fiziksel ve ruhsal gücünü ahenk içinde tutmasını öğrenmediği sürece, hayatında olması gereken dengeyi bulamayacak. (291, 26 – 27)

4. Öğrenciler: Dünyada yaşamanıza rağmen, ruhsal bir yaşam sürdürebilirsiniz. Çünkü ruhaniyet beden doğrultusundan uzaklaşmaktan ibaret değildir, aksine insanların kanunlarını Tanrı'nın kanunlarıyla denkleştirmekten ibarettir.

5. Kanunlarımı inceleyip onları insanların kanunlarıyla birleştirmekten anlayana ne mutlu, çünkü o sağlıklı, güçlü, yüce ruhlu ve mutlu olacak. (290, 26 – 27)

İyi ve Zararlı Zevkler

6. Size dünyevi görevlerinizden veya kalbinizin sağlıklı zevklerinden ve duygularından uzaklaşmanızı söylemiyorum. Sadece ruhunuzu zehirleyen ve vücudunuzu hasta eden şeylerden vazgeçmenizi istiyorum.

7. Kanunun sınırları içinde yaşayan insan, vicdanının emrettiklerini yerine getirir. Her kim izin verilen zevkleri yasak zevklere dalmak için hor görürse, en büyük zevk anlarında bile, neden mutluluk ve barışı bulamadığını kendisine sorar. Çünkü kalbinin ve ruhunun gerçek mutluluğunu bulamadan, zevkten zevke daha da çok uçurumun dibine gelinceye kadar batar.

8. Bazıları ise yenik düşüp zevki onda aradıkları, ama bulamadıkları kâselerden son damlasına kadar içmek zorundalar öyle ki, sonsuz yaşamın yemek şölenine hep davet edenin sesini duyabilsin. (44 – 46)

9. Bilim adamı, saygısız eliyle bilimin ağacının meyvesini, vicdanının sesini dinlemeden keser ki, o vicdan yoluyla bilgeliğin ağacının bütün meyvelerinin iyi olduğunu ve onu koparanın sadece insanların iyiliği için yapması gerektiğini kanunum ona söyler.

10. Sözünü ettiğim örnekler insanlığın neden ne sevgiyi, ne de içindeki cennetin barışını bildiğini size gösterir ki, o cennete kanunuma karşı itaatten dolayı hep kalbinde sahip olması gerekir.

11. Aynı şeyi (cenneti) bulmaya yardım etmek için günahkârları, asileri, nankörleri ve gururluları eğitiyorum ki, ruha ve vicdana sahip olduğunuzu, iyi ve kötünün ne olduğuna tamamen karar verebilen ve değerlendirebilen birisi olduğunuzu ve sizi cennetin barışına, bilgeliğine, sonsuz sevgiye, ölümsüzlüğe, görkeme ve sonsuzluğa götüren yolu göstermek için anlamınıza çalışıyorum. (34, 15 – 17)

12. İnsanlık benim öğretilerimi hep doğru yorumlamıyor. Size asla kanunlarımın izin verdiği ve bağışladığı iyi meyveyi önemsememeyi ve yemeyi yasak ettiğimi öğretmedim. Size sadece gereksiz ve fazla şeylere özenmemenizi ve onları daha da az sevmenizi öğrettim. Ruhunuz ve vücudunuz için faydalı meyveler gibi zararlı ve izin verilmeyen meyvelerden yararlanmanızı öğretmedim. Fakat ruhunuz veya kalbe izin verilene ve onların sağlığına hizmet eden her şeyi kanunlarımın sınırları içinde olduğu için size tavsiye ettim. (332, 4)

13. İnsanlığın ruhsal olgunluğa kavuşması için çok uzun bir zaman geçmek zorundaydı. Hep iki ölçüsüzlüğe yenik düştünüz: onun sayesinde dünyevi zevklere ulaşmayı aradığınız onlardan birisi materyalizmdi. Ve materyalizm ruhun görevini yerine getirmesini engellediği için size gerçekte zararlıdır. Ama siz diğer ölçüsüzlükten de kaçınmak zorundasınız: “bedenin” isteklerini öldürmek, bu bedensel hayata ait olan her şeyden uzak durmak. Çünkü sizi insan olarak, insancıl yaratık olarak yaşamak için dünyaya yolladım ve size doğru yolu gösterdim öyle ki, imparatorun olanı imparatora, Tanrı’nın olanı da Tanrı’ya vererek yaşayın.

14. Bu dünyayı bütün güzellikleriyle, mükemmelliğiyle sizin için yarattım. Size bütün verdiğim yeteneklerinizi geliştirmeniz için ve mükemmelliğe ulaşmak amacıyla vücut verdim.

15. Babanız, dünyanın size sunduğu iyi şeylerden kendinizi mahrum bırakmanızı istemiyor. Fakat vücudu ruhtan üstün tutmayın, çünkü vücut geçicidir, ama ruh sonsuzluğa aittir. (358,7 – 9)

Uğurlu ve Uğursuz Zenginlik

16. Eğer dileğimse, size dünyasal malların sahibi olmaya izin veririm öyle ki, onları yoksul kardeşlerinizle (insanlarla) paylaşın – sermayesi olmayanlarla veya yardım almayanlarla, zayıflarla ve hastalarla. Dünyada hiç bir şeye sahip olmayanlar sizin onlarla ruhi değerleri paylaşmanızı sağlayabilirler. (96, 27)

17. Her şeyin sizin olmasını istiyorum, ama ihtiyacınız olanları bilinçli bir şekilde kullanın. Eğer onları iyi kullanırsanız ve hem ruhsal, hem de maddi varlıklarınızın gerçek değerini biçerseniz, ruhen zengin olmaktan anlamayı ve maddi açıdan her şeye sahip olabileceğinizi bilin.

18. Sahip oldukları şeyleri insanların iyiliği için kullanan çok zengin bir insanın ruhu kendisine nasıl zarar verebilir? Eğer bir insanın ruhu ara sıra dua etmek için geriye çekilmekten anlıyorsa ve duasıyla benimle birlikte ise, güçlü bir insan nasıl zarar görebilir? (294, 38)

19. Bana: “Rab, senin izinden gidenlerin arasında fakirlik gördüm. Seni artık hiç hatırlamayanlarda, adını bile ağzına almayanlarda bolluk, zevkler ve keyifler gördüm” demeyin.

20. Halkım bu durumları benim izimden gidenlerin bu dünyada zorunlu olarak fakir olmaları gerektiğinin ispatı olarak görmesin. Fakat burada beni dinleyenlerin sahip olduğu ve

hayatlarının bir kısmını iyilik yapmakla geçirenlerin huzurunu, gıpta ettiğiniz o insanların ne bildiğini, ne de bütün zenginlikleriyle onu satın alabileceğini size söylüyorum.

21. Bazı insanlar dünyanın ve ruhun kıymetlerine aynı anda sahip olmaktan anlarlar. Diğer insanlara ise ruhun kıymetlerini unuttukları için dünyanın kıymetleri nasip olmaz. Ve öbür insanlar ise Tanrı'nın kanununun dünyevi zenginliklerin düşmanı olduğunu sanarak sadece dünyanın kıymetlerine ilgi duyarlar.

22. Mallar mal olarak kalır, fakat herkes onları doğru kullanmayı bilmez. Birçok insanın sahip olduklarının hepsini onlara vermediğini de bilirsiniz. Bazı insanlar benden aldıklarını denkleştirme olarak aldılar, tıpkı diğer insanların sahip oldukları her şeyi çaldıkları gibi.

23. İnsanların görevlerini yerine getirmelerinin en iyi ispatı ruhun huzurudur, ama paranın şakırdaması değildir. (197, 24 – 27)

24. Size: "Dileyin, verilecektir" diyorsam, dünyevi şeyleri benden diliyorsunuz. Fakat doğrusu ne kadar da az diliyorsunuz! Her şeyden önce ruhunuzun huzuru için dileyin. Bu dünyada defineler biriktirmeyin, çünkü burada hırsızlar vardır! Baba'nın Krallığı'nda defineler biriktirin, çünkü orada defineniz güvenlikte olacak ve o ruhunuzun mutluluğu ve barışına hizmet edecek.

25. Bu dünyanın defineleri zenginlik, güç ve sahte büyüklüğün unvanlarıdır. Ruhun defineleri ise iyi eylemlerdir. (181, 68 – 69)

26. Gururlu insan büyük olmadan büyük olduğunu sanır ve kalbin ve ruhun gerçek değerlerini keşfetmeden, bu dünyanın gereksiz zenginlikleriyle yetinenler zavallı insandır. Dilekleri, açgözlülükleri ve idealleri ne kadar da zavallı! Ne kadar az şeyle memnun!

27. Fakat yaşamaktan anlayan insan Tanrı'nın olanı Tanrı'ya vermesini ve dünyadan olanı ise dünyaya vermesini bilendir. Tabiatın kucağında maddenin kölesi olmadan kendine gelmeyi bilen insan yaşamasını bilir ve görünüşe göre hiçbir şeye sahip olmasa bile, o insan bu yaşamın mallarının efendisidir ve Tanrı'nın krallığının definelerine sahip olmak üzeredir. (217, 19 – 20)

Vermenin Kanunu

28. Eğer insanlar sözlerime inansaydı, beni kalplerinde taşırlardı, hep beni dinlemiş olan kalabalığa söylediğim şu cümleyi hatırlarında tutarlardı: "Size doğrusunu söyleyeyim, bir bardak verdiğiniz su bile, ödüksüz kalmayacak."

29. Fakat insanlar, bir şey verdiklerinde karşılık olarak hiçbir şey almadıkları zaman, sahip oldukları şeyi kendileri için saklarlar.

30. Şimdi size adaletimde mükemmel bir dengenin olduğunu söylüyorum öyle ki, asla sahip olduğunuz bir şey vermekten korkmayın. Defineler biriktirip toplayan ve hiç kimseye vermeyenleri görüyor musunuz? O insanlar içlerinde ölü bir ruhu taşıyorlar.

31. Buna karşın kendilerini varlıklarının en son parçasına kadar insanlara sahip oldukları her şeyi vermeye son anlarına fakir ve terkedilmiş olana kadar adamış olan insanlar hep imanın ışığı tarafından yönlendirildiler. O iman onlara uzakta "vaat edilmiş ülkenin" yakınlığını

gösterdi ki, orada sevgim onlara bütün eylemlerinin karşılığını vermek için bekliyor. (128, 46 – 49)

32. Bana gelin öyle ki, sizi gerçek yaşama uyandırayım ve vermek için yaratıldığınızı hatırlatayım. Ama içinizde ne taşıdığınızı bilmediğiniz sürece, ihtiyacı olana vermek mümkün olmayacak.

33. Bakın, çevrenizi saran her şey nasıl da vermek için görevini yapıyor. Doğanın güçleri, yıldızlar, yaratıklar, bitkiler, çiçekler ve kuşlar – en büyükten gözle görünmeyen varlıklara kadar hepsi verme yeteneğine ve yazgisına sahipler. Siz en çok Tanrı'nın size verdiği sevme inayeti ile donatılmış olmanıza rağmen, neden bir istisna yapıyorsunuz?

34. Ne kadar çok hâlâ bilgelikte, sevgide, erdemde ve beceride ilerlemek zorundasınız öyle ki, yolunuzda daha genç kardeşlerinize ışık olasınız! Ne kadar yüce ve güzel yaşam belirlemesi Babanız sizin için düşündü! (262, 50 – 52)

Yükümlülük ve Görevlerin Yerine Getirilmesi

35. “Üçüncü Devirde” benim ruhsal öğretim ruha kanatlarını açmak ve gerçek ibadeti Baba'ya sunmak amacıyla O'na doğru yükselmek için özgürlük verecek.

36. Fakat insan da insancıl yaratık olarak Yaratan'a ibadet sunmak zorundadır ve bu sorumluluk görevlerini insanların kanunlarına uymakla, davranışlarında ahlâk ve iyi karar verme yeteneği göstermekle ve görevlerini baba, çocuk, kardeş, arkadaş, efendi ve hizmetkâr olarak yerine getirmekle, dünyada yapmaktan ibarettir.

37. Böyle yaşayan insan dünyada bana saygı gösterecektir ve ona beni yüceltmek için ruhunun yükselmesini mümkün kılacaktır. (229, 59 – 61)

38. Her kim ruhunun bana karşı üstlendiği görevinin yükünden kaçınırsa, doğru yolu terk ederse veya görevlerini önemsemezse, bunun yerine kendi keyfine veya arzusuna göre görevlerini yaparsa, o insan ruhu memnun ve sakin olmadığı için kalbinde gerçek barışa sahip olamayacak. Öyleleri hep azap ve huzursuzluklarını unutmak için eğlence peşinde koşanlardır. Onlar sahte sevinçler ve geçici zevklerle kendilerini kandırırlar.

39. Ben onlara kendileri bugün benden uzaklaşsalar ve hatta beni inkâr etseler bile, kendi yollarında gitmelerine izin veririm. Hakikat onları dünyevi büyüklüklerinin hülyasından uyandırdığı anda, insanlık hiç kimsenin kaçamayacağı ruhi hakikate, sonsuzluğa ve Tanrı'nın adaletine teslim olmak zorunda olduğu zaman, yakında dünyanın zenginliklerinin, unvanlarının, eğlencelerinin ve şereflerin anlamsızlığını kavrayacak.

40. Bu hiçbir kimseye meçhul değildir, çünkü hepiniz sezgi yoluyla hayatınızın gerçeğini – sizin için yapılmış olan yolu ve o yolda gerçekleştirmeniz gereken her şeyi – beyan eden ruha sahipsiniz. Ama siz mutlaka ruhsal vaadinizden kendinizi özgür hissetmek ve hayatınızın efendisi olmak için kurtulmak istiyorsunuz. (318, 13 – 15)

41. Ruhunuz bu gezegene yollanmadan önce, ona “tarlalar” gösterildi ve onun görevinin barış ekmek ve ruhsal bir görev olduğu söylendi. Ve ruhunuz sevinerek görevini sadakatle ve itaatle yapmaya söz verdi.

42. Şimdi ekmeye neden korkuyorsunuz? Neden şimdi kendinizi ona layık görmüyorsunuz veya görevi verdiğim anda ruhunuzu sevindiren işi yapmaya kendinizi beceriksiz görüyorsunuz? Çünkü siz tutkuların yolunuzu kapatmasına ve böylece ruhun geçmesine engel oluyorsunuz ve kararsızlığınıza çocuksu mazeretler göstermeye çalışıyorsunuz.

43. Boş ellerle oradan geldiğiniz “vadiye” (öbür dünyaya) geri dönmeyin. O zaman sizin ıstıraplarınızın çok büyük olacağını biliyorum. (269, 32 – 34)

44. Her birinize belli sayıda onlara önderlik etmeniz veya yardım etmeniz gereken insan ruhları taksim edildi. Bu görev vücudunuzun ölümüyle sona ermez. Ruh, tıpkı bu dünyada olduğu gibi, ruhsal dünyada (öbür dünyada) eker, işler ve hasat etmeye devam eder.

45. Rab ruhların hepsine engellerine doğru önderlik ederken, daha büyük ruhlar, daha küçük ruhlara ve daha küçük ruhlar da onlardan daha az gelişmiş ruhlara önderlik ederler.

46. Şimdi size daha büyük ruhların daha küçük ruhlara önderlik ettiğini söylüyorsam, bununla o ruhların başlangıçtan beri büyük olduklarını ve küçük ruhların da kardeşleri karşısında hep küçük kalmak zorunda olduklarını söylemek istemiyorum. Büyük ruhlar, kendilerini geliştirdikleri ve asil görevleri yerine getirmede ilerledikleri, ruhi gelişme seviyesine henüz ulaşmamış, henüz zayıf olanları, yanılığa düşenleri ve acı çekenleri sevdikleri, onlara hizmet ettikleri ve destek oldukları için büyüktür.

47. Bugün henüz küçükler, gelişme yolunda metanetlerinden dolayı yarın büyük olacaklar. (131, 19 – 21)